

tragte som Statsopgaver, faa de vel Lov til at tage Afgifter, men disse skulle approberes af Finansministeriet. Idet man gør det, har man ikke derved taget det mindste fra den øvrige Havn derovre; de Værftsejere, der ere derovre, vedblive at kunne udføre deres Gerning fra deres Værfter ligesom tidligere, de have Lov til at forbedre dem og udvide dem, faa bare disse forskellige Fordele med mod en Takst, som Finansministeriet skal godkende, og de faa saa tilmed, til Dels ved Ofre fra Koncessionssøgernes Side, den Fordel, at Havnen bliver gjort til en Frihavn.

Saa berørte det ærede Medlem den store engelske Dampskibsreder, Repræsentanten for „Royal Mail“, og sagde, at han havde Ret, naar han vel indrømmede, at det, her er Tale om, er en meget patriotisk Gerning, men i øvrigt et Foretagende, som ikke kan betale sig, ikke sandt? ... (Modsigelse af *Hans Nielsen*.) ... Var det ikke Dem? De beklagede Dem vist over, at man ikke havde fulgt hans Ønske om at faa sin Koncession forlænget. (*Hans Nielsen*: Nej!) Naa, saa var det det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), der beklagede sig derover. (*Sigvald Olsen*: Ja!). Vedkommende er den samme Mand, eller Repræsentant for det samme Firma, som har ønsket den Koncession, Royal Mail Selskabet har paa en Flydedok, forlænget indtil 1931, og det beklagede det ærede Medlem, at Regeringen havde nægtet, uagtet Firmaet vilde give noget for denne Koncession, nemlig hele 36,000 Kr. til Havnens Opmudring. Det er ganske rigtigt, at de tilbød 50,000 Frcs., men de vilde ikke derfor paatage sig nogen Forpligtelse til Forbedring af Dokken, de sagde kun, at hvis der var Trang til en større Dok, vilde de maaske bygge en saadan; men de vilde ikke forpligte sig til noget. Det har ganske sikkert været god Grund for Finansministeriet til at sige: Nej, en Dok, som kun kan tage Skibe paa indtil 2½ Tusind Tons, vil slet ikke tilfredsstille det, her er Tale om. Derfor ville vi ikke hindre andre i at løse Opgaven. Vi ville ikke give dem den forlangte Koncession, selv om der gives 36,000 Kr. til Havneopmudring. Men det er jo noget ganske andet, det, der her er Tale om, det er et Selskab, der, hvis det faar Koncession, forpligter sig til at bygge en Dok, der ikke blot kan tilfredsstille i Øjeblikket, men som man kan gaa ud fra vil tilfredsstille i næsten al den Tid, der her er

Tale om, en Dok, der er langt større end en hvilken som helst af de Dokker, som findes i Vestindien.

Saa spurgte det ærede Medlem fra Slagelse (*H. Neergaard*): Hvem skal foretage Opmudringen udenfor det med rødt mærkede Areal, hvor Kortet viser, at der heller ikke nu er de 30 Favne Vand, som man gaar ud fra, der skal være? Jeg kan berolige det ærede Medlem med, at hvad her mangler, omfatter den Opmudring, som nu bliver udført af det offentlige — den foreliggende Plan er jo et gammelt Kort, hvorpaa man kun har lagt ind det nye, Koncessionen omfatter. Denne Opmudring til ½ Mill. Frcs. bliver altsaa nu foretaget af Havnen. I det hele taget tror jeg, at det, der er antydnet, er en meget tilfredsstillende Løsning af den tekniske Side af Sagen, som imidlertid er noget, som ikke i og for sig vedrører Rigsdagen. Det er Koncessionssøgerne selv, som maa sørge for, at Anlægget bliver tilfredsstillende i saa Henseende. Hvad der paa dette Punkt har slaaet mig, er, at man nu er gaaet hen til det Sted, som sikkert byder de bedste Chancer for, at Foretagendet skal lykkes, det Sted i Havnen, der er naturligst, hvor der er den største Ro, og hvor man har den bekvemteste umiddelbare Forbindelse med Land.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (*Schovelin*) kan jeg ganske slutte mig til i Dag. Han gjorde med Rette gældende, at vi i Grunden se ganske ens paa denne Sag. Forleden forstod jeg ganske vist ikke fuldt, at han, saaledes som han sagde i Dag, var enig med mig i, at hvis man ikke kan faa Staten til enten direkte eller som Aktiehaver at tage Del i denne Opgave, hvad jeg ligesom han finder er den sundeste og heldigste Løsning, maa man søge Foretagendet gennemført ved Koncessionshaverne, og derefter ere vi i Grunden enige. Derimod er jeg maaske ikke ganske enig med ham i, at det var fuldt naturligt at interviewe „Royal Mail“s Direktør, thi, som jeg før sagde, der vil man ikke kunne vente at faa en uheldig Udtalelse, endsiige en, som vil støtte Koncessionssøgerne i Gennemførelsen af denne Sag. Vedkommende er nemlig en Mand, som de for det første ville komme i Konkurrence med, men dernæst er det en Mand, der er Leder af et Selskab, som man ganske vist maa ønske at kunne faa interesseret i at gaa til St. Thomas, men som ganske sikkert ikke ønsker det, hvis det kan undgaa det. „Royal Mail“ har tidligere haft sin Hovedroute fra Europa til